

ger, men det er ikke tilfældet. Told og Skat skal behandle klagerne, og det er jeg ganske overbevist om at de kan gøre på fortrinlig vis.

De siger, der ikke opnås enighed om, vil der efter kunne behandles af de nye vurderingsankenævn. I øvrigt sikres der også en overgangsordning, da de kommunale sekretariatskontorer vil fortsætte året ud.

Men hvad vigtigere er, så lægger forslagsstillerne til grund, at der stadig vil indkomme det samme antal klager som hidtil. Det mener jeg ikke at der er grundlag for at antage. Som jeg nævnte i min ordførertale til L 180, er det således, at idet ejendomsværdiskatten er låst på nuværende niveau, er der udsigt til, at langt størsteparten af de ca. 33.000 klagesager, der bliver behandlet årligt, ikke længere vil blive indgivet.

Kl. 19.55

Som sagt har folk stadig den samme høje retssikkerhed som før, for der er taget højde for, hvem der skal behandle klagerne. Der er ikke udsigt til det samme høje antal klager som før, og lægmandselementet forbliver i klagebehandlingen, så borgerne fortsat sikres en retfærdig behandling i systemet og en høj retssikkerhed.

Det er klart, at hvis ejendomsskatterne stiger, som de plejer at gøre, vil der indløbe en storm af klager. Så vil danskerne være ekstra sikre på, at de ikke skal betale for meget. Sådan har det været hidtil, og derfor har antallet af klager også ligget højt. Men nu, når regeringen har sikret, at ejendomsskatterne ikke stiger, skal der åbenbart ifølge forslagsstillerne indløbe en storm af protester og klager. Det kan man kalde en bagvendt verden, og jeg er bestemt ikke enig.

Det er muligvis forslagsstillerne opfattelse, at danskerne først bliver interesseret i deres skatteforhold, når der lægges loft på; og hvis bare danskerne har sikkerhed for, at de kan få en skattestigning år efter år, er de glade og tilfredse. Det er noget sludder.

Med forslaget om loft på ejendomsværdiskatterne og forenklingen af vurderingsorganisationen og -strukturen har vi netop sikret, at borgerne har tryghed for deres fremtidige situation og dermed også en tilfredshed, som resulterer i færre klager.

På den baggrund kan jeg respektere forslagsstillerne bekymring, men jeg må erkende, at bekymringen efter min mening hviler på et forkert grundlag. Ja, måske er grundlaget bare en politisk manifestation mod regeringens skattestop, altså i dette tilfælde et stop for stigninger i ejen-

domsværdiskatten, og derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

For det første vil jeg egentlig gerne understrege, nu er det både blevet nævnt af skatteministeren og også af Venstres ordfører, at det her forslag skulle komme på baggrund af en generel modstand mod skattestoppet, at jeg sådan set intet har imod et skattestop overhovedet.

Det, som vi fra Det Radikale Venstres side har et stort problem med, er definitionen af skattestoppet, nemlig den her fuldstændig indsnævrede måde at definere det på, sådan at man ikke har nogen muligheder for at indrette vores skattesystem fremover på en fornuftig måde. Det er så hvad det er.

Det, som jeg gerne vil spørge Venstres ordfører om, er: For et par uger siden blev der her i salen afvist et forslag fra Det Radikale Venstre om, at regeringen fik 2 måneder til at komme med en redegørelse om, hvad man kunne gøre for at lave enklere regler for sort arbejde. Det blev afvist med den begrundelse, at man mente, at det ville være lovsjusk at lave den slags ting.

Kan man ikke tale om, at der her er tale om lovsjusk, bare en anelse? Her taler vi om, at man vil nedlægge en institution, en organisation, uden at man på anden måde har bygget en ny op på forhånd, er det ikke lovsjusk?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først vil jeg egentlig godt takke Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, for, at han på en meget mere konkret måde gjorde sig umage med at prøve at holde sig til forslaget, end skatteministeren gjorde.

Men jeg synes, at problemet var, at argumentationen, begrundelserne, i hr. Peter Christensens afvisning var forkerte. Jeg vil gerne korrigeres, men jeg forstod, at klagerne skal indsendes til de kommunale vurderingssekretariater, hvoraf hovedparten af dem aldrig har deltaget i besigtigelser og behandling på den måde. Det har været vurderingsmændene og vurderingsformændene, der har taget sig af det. Og først i en anden fase overgives det til Told og Skat.

Den anden begrundelse var, at skattestoppet ville gøre det unødvendigt. Jeg vil sige, at hvis det argument har noget på sig, må det jo her virke nærmest modsat, for lige nøjagtig den vurdering, der kommer i år og bliver sendt ud i de